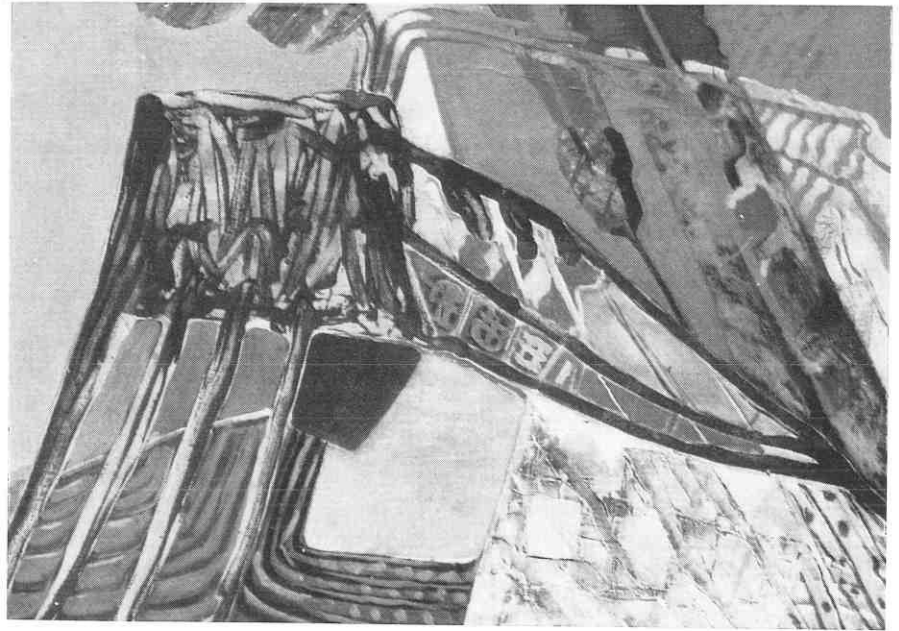

be, silovitosti i prijetnje — čest čimbenik angažiranog reagiranja. Zlatko Kauzlarić nadovezao je u tom smislu na neka tematska i likovna nastrojenja koja su se javljala unutar Majstorske radionice Krste Hegedušića i kod majstora samog. Rasplet Kauzlarićeve situacije i njegove ovisnosti, koja se javljala više u temi i narativnom rekvizitu negoli u pikturalnim razradama, najavljen je ponajviše u njegovim najnovijim radovima. Polufigurativan, s likovima koji su polurazoreni ili polustvoreni, naslućeni u pokretu — on se sve više prepušta zamahu kista i izražava energijom koja izbija iz suprotstavljanja krupnih, obojenih mobilnih zona. Osobena je postala evazivnost boje kojom Kauzlarić svladava velike raspone svojih platna i iskalljuje svoje sadržaje. On se očito progresivno mijenja da bi zapostavio narativno a što više produbio slikovno, pikturalno značenje svojih poruka. Mogu se naći na tim slikama poneke nedefinirane situacije, poneki isforsiran odnos, ali u svemu ima u novim Kauzlarićevim radovima snage koja doista nije više samo obećanje.

U svemu, mogućnost zrenja osobnog izraza, koju objavljuje taj slikar, uza sve to što podosta duguje pokretu i temi Francisa Bacona, dokazuje da je mogao s više strpljenja i samopouzdanja čekati svoju potvrdu. Nije trebalo da upozorava na sebe izazivačkim ispadom mladenačkog jeda kojim je svoju reputaciju prebacio s likovnog na društveno-senzacionalistički plan.

eugen kokot

narodni muzej
labin
22. 5—10. 6. 1971.

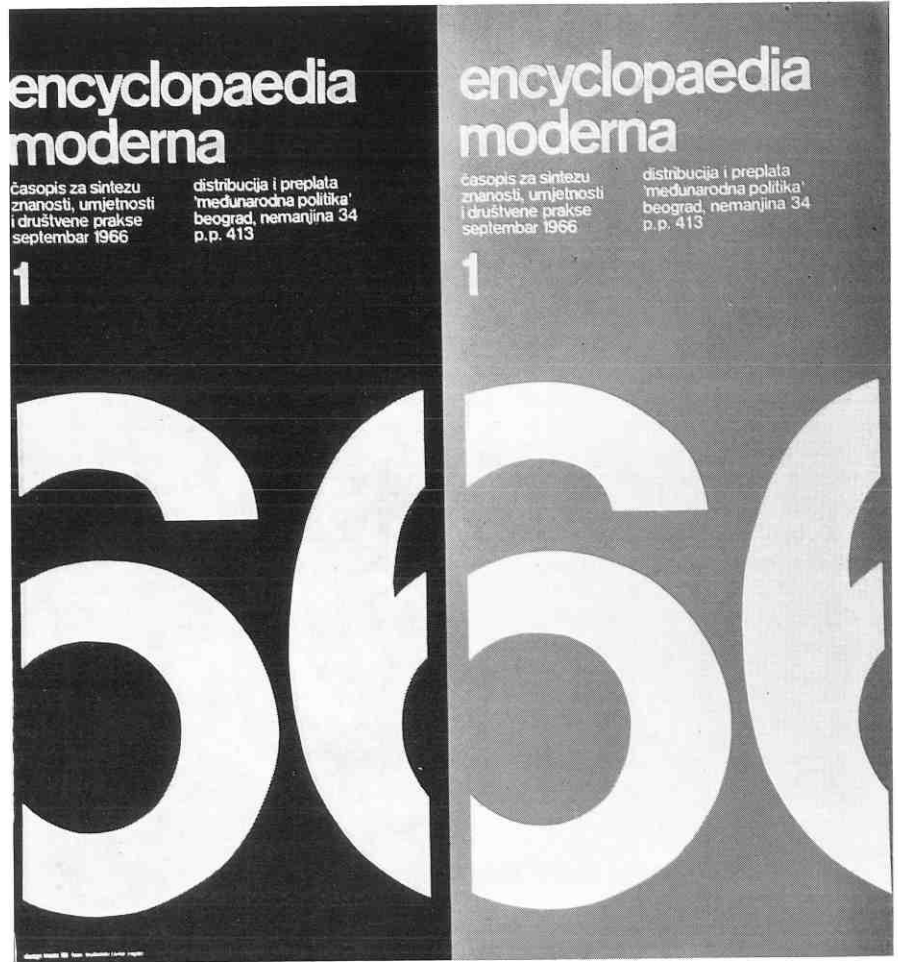
vanda ekl

Pojava Eugena Kokota formirala se u prožetosti slikom i duhom njegove rodne Labinštine. Motiv istarskog grada s njegovom izrazitom tektonikom i stereometrijskom čistoćom usred predjela razvedenog u stepenaste, raznobojne trake zemlje, kamena i vegetacije — bio je intimni povod za Kokotovu transpoziciju. U jezgru slike bili su položeni znakovi kubusa kuća da se oko njih razvije krajolik razložen u nevezani sistem ploha. Krupni, lelujavi oblici bili su razliveni površinom, oživljeni potezima, šarama, ponekad kaligrafskim znakovima. Iz identifikacije s krajolikom izvirao je tada, u prvoj fazi, pokret traka, drhtaj linija i elastični obrisi parcela što su se razlijevale u udoline, uspinjale na uzvisja i smirivale u ravnicama. I u bojama, u kojima su se javljali odjeci koloristike istarskih predjela, bili su ti predjeli očigledni kao početni čimbenik i temeljni likovni poticaj mladog slikara.

144

Na svojoj prvoj samostalnoj izložbi, koju je priredio u Labinu, Kokot je prikazao svoj put u daljnje shematiziranje svog motiva, njegovo razlaganje u forme koje su sve manje vezane uz organsku strukturu kraja. Platno je sada naseljeno uzbudljivim oblicima koji se sve više nadovezuju i razrastaju logikom apstraktne likovne igre. Svečanu i sporu širinu nadomjestila je sve gušća i sve burnija odmjena oblika, sve ubrzaniji hod čestica, sve usitnjenije razrađene plošne zone. Na uspravljenoj ravnini slike razvilo se obilje parcela različita oblikovanja. Nepravilne kružne, polukružne, trokutne ili romboidne forme nižu se, okupljaju, ponegdje zgusnu ili okrupne, logično se povezuju ili proturječno razbijaju, zamršuju ili razlažu. Plohe su ponijete igrom koja poprima određeni ornamentalni oblik.

Ali u organizaciji površine nema tendencije prema strogosti, ritmizaciji ili racionalnoj krutosti. Čar je tih slika upravo u relativnoj vrijednosti pojedine forme, u mirnom skladanju neukrućenih oblika, u neustrajanju na ritmu njihova nizanjanja. Snaga je u zamahu ali i u zatvorenoj sjedinjenosti svih elemenata, u elastičnoj a ujedno čvrstoj cjelovitosti. Odatle naboj i život Kokotovih pejzaža. S istarskom pretpostavkom u prvotnoj koncepciji Kokot je, već gotovo posve u kategoriji apstraktnog, postigao vedro obojenu, osebniju poetičnost koja mu pribavlja istaknuto mjesto među mladim hrvatskim slikarima.

grafički dizajn slobodana mašića

muzej primenjenih umetnosti
beograd
ožujak, travanj 1971.

ješa denegri